

Interview

André Tenten, Stichting Vakantie Project

“We vertrokken als vreemden, maar kwamen thuis als familie”

Lotgenotencontact pur sang: Stichting Vakantie Project (SVP) organiseerde 45 jaar lang vakanties voor mensen met taaislijmziekte (cystic fibrosis, CF) en hun naasten. In Gran Canaria werden grenzen verlegd én werd bovenal veel plezier gemaakt. Afgelopen jaar besloot de stichting dat het mooi is geweest. André Tenten, oud-bestuurslid en vader van een zoon met CF, blikt terug op al die jaren.

Tekst Floor de Wilde

Fotografie Archief van Stichting Vakantie Project

“Mensen met CF een zorgeloze vakantie bieden, met Nederlandse medische ondersteuning dichtbij: dit was ons doel. De eerste reis werd in 1978 georganiseerd, het initiatief sloeg aan en in 1982 werd de stichting een feit. In die tijd hadden mensen met CF vaak een tekort aan vitamine D. Een zonnige vakantie op een prachtig eiland gaf een échte oppepper”, vertelt André. “In de jaren negentig zijn we als gezin twee keer meegegaan naar Gran Canaria. Later ben ik gevraagd om in het bestuur te komen, eerst als secretaris en daarna als penningmeester. Samen met mijn vrouw was ik tot het einde betrokken.”

HONDERDEN HERINNERINGEN

André vertelt over de reizen: “We vertrokken als een groep vreemden, maar kwamen thuis als familie. In de beginjaren zaten we met de hele groep, soms zestig tot tachtig mensen, op een bungalowpark. Samen in hetzelfde vliegtuig, zwemmen, spelen, ervaringen delen en genieten. We hebben

wel eens voor de hele club pannenkoeken gebakken. Een ander bestuurslid vertelde me dat ze ooit drie jonge meiden met CF hoorde giechelen. Eerst begreep ze niet wat ze zag, later bleek dat ze een wedstrijd deden: ‘wie kan het verste spugen met slijm?’ Dat soort herinneringen vergeet je nooit meer.”

DAPPERE DOKTER

Bij elke vakantie was een arts aanwezig, vaak was dit prof. dr. Harry Heijerman (inmiddels met emeritaat). Veel gezinnen gaf dit het laatste zetje om op vakantie te gaan. Want je kan alles voorbereiden, toch bestaat de kans dat iets misgaat. De medische ondersteuning bleek niet overbodig. Want elk jaar gebeurde wel iets groots of kleins, maar het liep altijd goed af. André: “De kinderen vonden het fantastisch om samen met de dokter in het zwembad te springen en te spelen. Normaal zag iedereen hem in een witte doktersjas achter een bureau zitten. Dit was wel even wat anders.”

Ook bij de jaarlijkse jeep-excursie bleek de dokter onmisbaar. “Toen we met de groep boven op een berg stonden, begon het opeens keihard te stormen en te regenen. Harry twijfelde geen moment en begon een militaire operatie. Alle kwetsbare

kinderen met CF werden in warme en droge auto’s gezet. En de rest? We kregen allemaal een vuilniszak, knipten er drie gaten in, trokken die over ons hoofd en reden in de (open!) jeeps terug naar het bungalowpark”, vertelt André lachend.

LOGISTIEKE OPERATIE

Vanaf 2005 werd het Kruisinfectiepreventiebeleid (KIP-beleid*) ingevoerd. Het plannen van de reizen werd hierdoor lastig. “Iedereen vloog apart en zat in een eigen accommodatie. Dit was logistiek best een uitdaging en het aantal mensen dat meekon, werd kleiner. Toch hebben we – met wat omwegen – nog bijna twintig jaar de reis gemaakt. In totaal hebben we voor meer dan 2.000 mensen een zorgeloze vakantie georganiseerd. Daar kijken we heel positief op terug. Het was een stukje lotgenotencontact dat mensen met CF en hun naasten nergens anders vonden. En bovenal was het vaak het laatste zetje om daarna zelfstandig naar het buitenland op vakantie te gaan. Hoe mooi is dat?”

De NCFS is Stichting Vakantie Project ontzettend dankbaar voor alle jaren. De vakanties hebben een enorm verschil gemaakt voor mensen met CF en hun naasten. Het resterend banksaldo van de stichting (zo’n € 8.200,-) is overgemaakt naar de NCFS en wordt ingezet voor wetenschappelijk onderzoek naar CF. Bedankt! ●

* Mensen met CF wordt aangeraden om elkaar niet te ontmoeten, om het risico op kruisbesmetting te beperken.